

II På vores skole har vi haft 0 smittede børn, 0 smittede forældre og 0 smittede ansatte. Ligeledes har vi i vores børnehave og vuggestue klaret os igennem med 0 ofre.

PEDRO MARTINEZ

Stor tak til dem i front og tak til Leif

KLUMME

Pedro Martinez, skoleleder Rudme Friskole

Her ved årsskiftet må det være på sin plads at sende et varmt, anerkendende tak til alle de mennesker, der har været helt i front. Dem der har passet de syge og dem, der har arbejdet utrætteligt med mennesker i sundheds- og plejesektor under særlig belastende vilkår.

Søndag d. 27. december blev 79-årige Leif Heiselberg fra Ældrecenter Øst i Odense verdensberømt i Danmark. Han blev den første dansker, der modtog vaccine mod covid-19 og tændte dermed et konkret håb om snarlig tilbagevenden til normale tilstande i landet igen.

INGEN TVIVL OM at Mette Frederiksen og Søren Brostrøm må glæde sig over den tiltrængte sejr, omend de samtidigt maner til fortsat forsigtig omgang og festivitas i mindst mulig omfang. Vi har måske de hårdeste måneder foran os eller noget i den dur. Men ældre, sårbare og frontpersonale bliver de første, der skal lægge arm og krop til det nationale vaccinationsprogram, der forventes udrullet i den kommende periode.

Der blev talt om lyset for enden af tunnelen, og Leif selv fortalte med smil på læben, at det hverken gjorde ondt eller var ubehageligt. Det er nok meget godt, for det er jo en alvorlig sag. Hvis han havde været ømskindet og råbt højt AV, eller hvis han umiddelbart efter var faldet om i galoperende bivirkninger og kramper på direkte tv, ville det uvægerligt komme til at besværliggøre kommende måneders bestræbelser på at vaccinere så mange danskere som muligt.

Der har jo været en vis skepsis i forhold til sikkerheden og endda nødvendigheden af, at folk skal lade sig vaccinere. Men som sagt var Leif et aldeles sympatisk og troværdigt eksemplar af det aldrende hold af medborgere, der først skal under nålen, så mon ikke både Mette og Søren er tilfredse med indsatsen.

I VORES KOMMUNE og på Rudme Friskole i særdeleshed har vi klaret 2020 ganske udmærket i forhold til

covid-19. Kommunen har indtil nu ligget fornuftigt i smittetal sammenlignet med andre steder i landet. På vores skole har vi haft 0 smittede børn, 0 smittede forældre og 0 smittede ansatte. Ligeledes har vi i vores børnehave og vuggestue klaret os igennem med 0 ofre. Dejligt at kunne fejre det sammen, da vi gik på juleferie for kort tid siden. Det har selvfølgelig været et specielt år med nye rutiner i forhold til et øget fokus på rengøring og hygiejne, og det har været en stor udfordring at håndtere den usikkerhed og frygt, der har været en uvelkommen ledsager året igennem.

Største tab har uden tvivl været tab af fællesskab med vores kære forældre. En lille friskoles fundament er støbt af lige dele ansatte, børn og forældre. Derudover er der tilsat en stor skefuld skolekreds, naboer og lokalsamfund. I år har skolen måtte undvære store dele af denne opskrift, fordi vi har aflyst langt de fleste arrangementer, hvor der indgik andre end skolebørn og ansatte. Fødselsdage, teaterforestillinger, julebazar, forårsmarked, lejrskoler og fællesspisninger og meget mere har måtte lade livet eller er blevet omformet til en virkelighed uden for meget fysisk kontakt.

Alligevel kan jeg ikke lade være med at være optimistisk og håbefuld, når jeg kigger fremad. Både med den korte og den lange kikkert er der god grund til at tro på, at den lille skole jeg skriver om så tit bevæger sig i en fornuftig og bæredygtig retning. Vi har lært ret så meget nyttigt dette sidste år. Det er som om, at hele verden har været på kursus, og nu er det om at trække alle guld-kornene frem og implementere dem i vores arbejde fremover.

ET LILLE EKSEMPEL herpå er, at vores indskolingslærer i det kommende, næste skoleår vil etablere ren udeskole for de mindste elever. Måske får de planer en lettere vej til realisering, nu da vi tvunget af omstændighederne dette år faktisk har prøvet mange uden-dørs aktiviteter af og endda med rigtigt gode erfaringer, både fagligt og socialt.

Der er i øvrigt mange lignende eksempler, man kunne stille skarpt på, og det gør vi selvfølgelig, for vi skal som skole altid tage bestik af virkeligheden, turde udvikle os og eksperimenter. Vi er som skole fuldt ud i stand til at udnytte de muligheder, vi har fået og fremadrettet vil få, både med og uden covid-19. Men uden vores forældres deltagelse i elevernes skole, vores mulighed for at synge sammen til fælles arrangementer, uden publikum til teaterforestillinger osv. er det ikke rigtigt godt nok.

Derfor er mit håb, her i startblokken til det nye år,

79-årige Leif Heiselberg, der bor på Ældrecenter Øst i Odense, blev som den første dansker vaccineret mod covid-19 søndag den 27. december. Foto: Birgitte Carol Heiberg

at rigtigt mange vælger at følge den glade Leifs eksempel og blive stukket lige i armen, så vi kan få vores legekammerater tilbage og kramme hinanden igen. Det siger Søren og Mette også - altså, at man skal lade sig vaccinere og at der er lys for enden af tunnelen, vist ikke det med at kramme, det er bare noget jeg savner? Så med et godt nytår til alle og et nytårsforsæt om at lade mig stikke, når det bliver min tur, vil jeg spritte af, isolere mig med min søn, der har stillet op til et parti skak.

+ 51-årige Pedro Martinez er skoleleder på Rudme Friskole, Børnehave og Vuggestue.

Han bor i et lille rækkehus i Svendborg med sine to børn på halv tid, Elva på 11 og Chus på 14 år.